помѣри го измѣри го
Удари го съ два куршума
Малко момче въ сидърикъ брѣнко
Та извади до двѣ кърпи
И затули до двѣ рани
Та изнози тънка сабя
Пеши гони дели Дима
Достигна го съсече го
Расна чито по дремитѣ
Завърна са при стадото
Съ свирка свири сякви рони
Пѣсена свърши, дихъ испусти
Малко момче, добъръ юнакъ.

9. (Я. И. Митрошиновъ)
Царь Асенъ вино пиеше
надъ село надъ Кочаляне
На пресечено камене
Провикна са ласай царица
Низъ Германъ село голъмо:
„Царьо Асене, Асене
Ти седишь и вино пиешь,
Турцитѣ Германъ призеха,
Царицата заробиха
И мила сестра Елена,
Дочулъ си я е царь Асенъ
Та си на Петъръ говори
Скоро трапеза раздигай,
Николо младо сеизе
Скоро ми коня пригодви
Петъръ трапезата прибра
Никола коня доведе
Та си е седналъ царъ Асенъ
Тури си ногавъ зенгия
Дуръ да тури другата
А той са найде подъ Лозенъ
Подъ Лозенъ село голъмо
На пътя стои овчарче
Царь Асенъ тихо говори
Овчарче младо овчарче
Турци отъ тука минахали
Царицай сестра да водятъ